

Artista: Gerrit van Honthorst (1590 Utrecht-1656 Utrecht).

Títol: Concert al balcó.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1624.

Època: segle XVII, Barroc holandès.

Museu: Musée du Louvre, París.

Instruments: tiorba i llaüt (cordòfons polsats).

Comentaris: la tiorba pertany a la família dels arxillaüts; tenia un màstil bastant llarg i doble claviller. El segon claviller era una prolongació del primer, el qual, a diferència del llaüt no tenia l'angle recte cap enrera, sinó que seguia la mateixa línia fins a trobar el segon claviller, que és el que tensava les cordes, a l'aire, per fer els bordons; per això tenia moltes més cordes que un llaüt, fins a dotze ordres. Era un instrument aristocràtic, molt emprat el segle XVII en l'acompanyament del cant. Molt sovint els poetes en feien al·lusió; Luis de Góngora (1561-1627) va escriure: "Tañen coros, tañen salterios pastorales, que por tiorbas y por liras valen". Més tard s'incorporà a petits conjunts instrumentals per fer la funció de baix continu substituint el clavecí. Antoni Vivaldi, en el seu oratori "Juditha Triumphans"(1716) va emprar quatre tiorbes junt amb altres instruments (el podem escoltar interpretat per The King's Consort, dirigit per Robert King). Encara Jean Philippe Rameau en el seu "*Traité de l'harmonie réduite à ses principes naturels*" (1722) indicava les regles necessàries per acompanyar amb la tiorba, entre d'altres, quan aquest instrument ja s'estava abandonant.

Notem a la pintura com en la construcció de les caixes de ressonància bombades s'utilitzaven fustes de diferent color disposades de manera alterna per donar un millor efecte visual.